

Nikolai Mikhailovich (Nikita) Belyaev

Σύντομη βιογραφία του Ρώσου Αναρχικού, Nikolai Belyaev, ο οποίος πέρασε αρκετά χρόνια στις φυλακές υπό το σοβιετικό καθεστώς

Ο Nikolai Belyaev γεννήθηκε από εργατική οικογένεια το 1898 (ή το 1900) στην Tula, πόλη που απέχει 120 μίλια νότια της Μόσχας και στις αρχές του 20ού αιώνα αναπτύχθηκε ραγδαία λόγω της ύπαρξης εργοστασίων κατασκευής όπλων και άλλων σχετικών υλικών. Παρακολούθησε μόνο εκπαίδευση δημοτικού και σύμφωνα με αναφορά της Τσεκά ήταν αγράμματος.

Ανάμεσα στους εργάτες στην Tula αναπτύχθηκαν ομάδες τόσο σοσιαλδημοκρατών όσο και αναρχικών. Οι πρώτες αναρχοκομμουνιστικές ομάδες εμφανίστηκαν στην

περιοχή κατά τη διάρκεια των επαναστατικών γεγονότων της περιόδου 1905-1907 και ανασυγκροτήθηκαν το 1915. Το 1917 ομάδες αναρχοκομμουνιστών, αναρχοσυνδικαλιστών, αλλά και αναρχοατομικιστές, δρούσαν στην περιοχή. Τον Δεκέμβρη του ίδιου χρόνου συγκροτήθηκε μια Αναρχική Ομοσπονδία από ομάδες των τριών αυτών τάσεων, αλλά σε λίγο οι αναρχοκομμουνιστές εγκατέλειψαν το σχήμα αυτό. Και οι δύο ομαδοποιήσεις προχώρησαν σε απαλλοτριώσεις για να χρησιμοποιήσουν τα χρήματα σε προπαγάνδα ενώ αποτελούσε και μια παράδοση να συνεργάζονται με τους Αριστερούς Εσέρους. Την περίοδο 1917-1918 οι Αναρχικοί συνεργάστηκαν επίσης στενά και με τους Μπολσεβίκους, αλλά μετά την καταστολή σε βάρος των Αριστερών Εσέρων, οι δεύτεροι στράφηκαν στους Αναρχικούς. Τρία μέλη μιας αναρχικής ομάδας νεολαίας της Tula συνελήφθησαν και στις αρχές του 1919 στάλθηκαν στις φυλακές Butirky της Μόσχας, στο πλαίσιο γενικότερης καταστολής σε βάρος του αναρχικού κινήματος.

Το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 1919, ο Yasha Glagzon, από την Tula, ο οποίος είχε συμμετάσχει στο Μαχνοβίτικο κίνημα και, μάλιστα, μέσα από την Kontrrazvedka (ένα είδος αντικατασκοπίας των Μαχνοβιτών), επέστρεψε στην περιοχή. Εδώ άρχισε να αναπτύσσει μια υπόγεια αναρχική προπαγάνδα μαζί με τον Nikolai Belyaen και άλλους. Η κίνηση αυτή συνεργάστηκε στενά με τους Αριστερούς Εσέρους καθώς και τους Μαξιμαλιστές που είχαν ως επικεφαλής τον Sasha Rozanov. Στην πραγματικότητα, ο Belyaen ήταν Μαξιμαλιστής το 1917 αλλά προσχώρησε στην Αναρχική Ομοσπονδία της Tula το 1918.

Η αναρχική υπόγεια κίνηση οργάνωσε αρκετές απαλλοτριώσεις με τους Αριστερούς Εσέρους και τους Μαξιμαλιστές και ο Belyaen εμφανιζόταν ως ο υπεύθυνος του οπλισμού της ομάδας, που περιελάμβανε ένα πυροβόλο, 100 καραμπίνες και βόμβες. Ωστόσο, φάνηκε ότι ο ίδιος είχε εκφράσει και κάποιες διαφωνίες με μέλη της υπόγειας αναρχικής κίνησης και απασχώρησε από την ομάδα, αν και συνέχισε να είναι υπεύθυνος για τον οπλισμό της. Αλλά η Τσεκά επέδραμε σκληρά κατά των Αναρχικών, μετά και τον βομβισμό των κεντρικών γραφείων του Κομμουνιστικού Κόμματος στην οδό Leontievsky στη Μόσχα και τον άδικο θάνατο των Glagzon και άλλων φιγούρων των Αναρχικών, όπως οι Kovalevich και Sobolev.

Ο Belyaen συνελήφθη επίσης στην Σαμάρα τον Νοέμβρη του 1919 και στις 30 Γενάρη 1920 καταδικάστηκε σε πέντε χρόνια σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Φυλακίστηκε ακόμα στις φυλακές Butirky μαζί με άλλους Αναρχικούς. Τη νύχτα της 25ης προς 26η Απρίλη 1921, σμεγάλες ομάδες πρακτόρων της Τσεκά και στρατιωτών του Κόκκινου Στρατού εισήλθαν τόσο στις ανδρικές όσο και στις γυναικείες φυλακές και άρχισαν ανηλεή ξυλοδαρμό των Μενσεβίκων και των Αριστερών Εσέρων κρατουμένων, σέρνοντάς τους γυμνούς και τραβώντας τους από τα μαλλιά. Ο Belyaen και δύο άλλοι Αναρχικοί, οι V. Prosenko και Nikolai Timakov, νιμίζοντας ότι θα πάνε για εκτέλεση, προέβαλαν σθεναρή αντίσταση, αλλά ξυλοκοπήθηκαν κτηνωδώς. Η όλη επιχείρηση διεξήχθη υπό τις διαταγές των υψηλών αξιωματούχων της Τσεκά, Belenky και Khozhevnikov και του πρώην αναρχικού Samsonov.

Στις 27 Σεπτέμβρη του 1921, ο Belyaen έκανε απόπειρα ένοπλης απόδρασης από τις φυλακές Oryol Prison, αλλά συνελήφθη και τον Οκτώβρη στάλθηκε στις φυλακές Romny στην επαρχία Poltava. Έκανε μια ακόμα απόπειρα απόδρασης από τις φυλακές Lefortovo. Αλλά συνελήφθη ξανά. Τον Μάρτη του 1923 καταδικάστηκε σε ένα

χρόνο στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Solonki, τον Νοέμβρη του ίδιου χρόνου μεταφέρθηκε στο Kem και τον Γενάρη του 1924 στις φυλακές Lubyanka. Τον Μάρτη του ίδιου χρόνου, κοντά στο τέλος της ποινής του, εξορίστηκε στο Arkhangelsk. Το 1925, εξαιτίας της συνεχιζόμενης αλληλογραφίας του με Αναρχικούς έξω από τη Σοβιετική Ένωση, μεταφέρθηκε στο Τουρκεστάν.

Τον Νοέμβρη του 1926 συνελήφθη για μια ακόμα φορά στο Kzyl-Orda της επαρχίας Kazakh (τώρα Kyzylorda) μαζί με τον A.V. Pankratov, με κατηγορίες για αντισοβιετική προπαγάνδα. Η αιτία της σύλληψής τους ήταν η διαμαρτυρία τους ενάντια στην υποκρισία των Σοβιετικών αρχών σχετικά με την επίσημη διαδήλωση για τους Ιταλοαμερικανούς Αναρχικούς Sacco and Vanzetti, οι οποίοι είχαν καταδικαστεί σε θάνατο από τις αρχές των ΗΠΑ. Οι δύο Αναρχικοί διαμαρτύρονταν γιατί όλα αυτά συνέβαιναν τη στιγμή που αρκετοί Αναρχικοί στη Σοβιετική Ένωση καταδικάζονταν, φυλακίζονταν και δολοφονούνταν. Διαφώνησαν επίσης με την πρόταση ένα κοντινό αεροδρόμιο να ονομαστεί "Sacco και Vanzetti". Μετά τη σύλληψη, οι Belyaev και Pankratov προχώρησαν σε απεργία πείνας που κράτησε οκτώ μέρες. Τον Δεκέμβρη του 1927, η OGPU (διάδοχος της Τσεκά) καταδίκασε σε τρία χρόνια εξορία τους δύο Αναρχικούς.

Το 1932 ο Belyaev έλαβε τρία ακόμα χρόνια πολιτικής απομόνωσης με την κατηγορία της αναρχικής και αντισοβιετικής προπαγάνδας. Με την απελευθέρωσή του βρήκε εργασία στον σταθμό ενέργειας στο Minusinsk.

Ο Belyaev συνελήφθη εκ νέου στις 6 Νοέμβρη του 1935, αλλά απελευθερώθηκε στις 30 Ιούνη του 1937. Καταδικάστηκε σε θάνατο στις 13 Αυγούστου 1937 για τη δημιουργία μιας αναρχικής ομάδας Minusinsk καθώς και πρόθυεση σύστασης τρομοκρατικής ομάδας. Εκτελέστηκε την ίδια μέρα μαζί με τον επίσης Αναρχικό Aron Kopelevich Volchenok (ο οποίος είχε γεννηθεί το 1902).

Nick Heath

Πηγές: <http://katesharpleylibrary.pbworks.com/w/page/13175719/Russian%20Anarchist%20letters%20in%20Amsterdam>

<https://www.sakharov-center.ru/asfcd/auth/?t=page&num=8355>

http://www.plam.ru/hist/krasnaja_kniga_vchk_v_dvuh_tomah_tom_1/p5.php

*Ευχαριστίες στον Malcolm Archibald για τη φωτογραφία του Nikolai Belyaev.

**Μετάφραση: Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης.